

paa at fastsætte Tiden for denne Skoles Op-
hævelse. Jeg modsætter mig ikke Forslaget
Nr. 10, som gaaer ud paa, at der skulde an-
sættes nogle civile Lærere ved denne Skole;
derimod maa jeg bestemt erklære mig imod Un-
derrænderingsforslaget b, som bestemmer, at der
i Krigstid ingen Elever optages i Skolen.
„I Krigstid“ er overhovedet et overordentlig
vagt Udtryk; thi man kan have Krig og Vaas-
benstilstand; Krigen kan true og ikke true. Det
er noget ubestemt; en Krig kan ogsaa være
overmaade kort eller meget langvarig. En af
Grundene for Ansættelsen af civile Lærere
har netop været, at Skolen saa i Krigstid be-
dre kunde fortsætte sin Virksomhed. Jeg maa
derfor erklære mig imod Underændringsforsla-
get. Hovedforslaget om Cavalleriets Corpo-
ralskoler tiltræder jeg. Det Samme er Tilfæl-
det med Hovedforslaget Nr. 12 om Corpora-
lernes Afkomster. Jeg kan ligeledes tiltræde
Hovedforslaget Nr. 13 samt Nr. 14 om Cor-
poralernes Forfremmelse. Hovedforslaget Nr. 15
om Officersskolen er jo, som allerede nævnt
af den ærede Ordfører, fremgaaet af Forhand-
linger imellem Udvalget og mig. Det er et
Forslag, som Udvalget har gjort til sit eget, og
som jeg ikke alene tiltræder, men som jeg paa
det Bestemteste maa holde paa. Jeg maa der-
for bestemt erklære mig imod Underændrings-
forslaget b, som gaaer ud paa, at den konge-
lige militaire Højskoles øverste Klasse vedbliver
i sit nuværende Omfang. Jeg troer, at det
er nødvendigt, at den nye Ordning, der er
overensstemmende med den hele Hærplan og
Landen i den, træder i Kraft saasnart som
muligt. Hovedforslaget Nr. 16 gaaer ud paa,
at de faste Lærere ikke skulle ansættes af Kongen.
Dette Forslag kan jeg ikke tiltræde; det kan
henstaae uafgjort i dette Dødsblik, om en saadan
Ansættelse af Kongen kan faae nogen finansiell
Betydning, det er Noget, som bliver afgjort
ved Bønningslovens Behandling; men jeg troer,
som allerede bemærket af et æret Medlem fra
Kjøbenhavn, at man bør tage noget Hensyn til
de civile Lærere, som kunne blive ansatte ved
Officersskolen. Men fremfor Alt har Regje-
ringen ved at foreslaae denne Bestemmelse havt
for Øie at vise, hvilken overordentlig stor Priis
man sætter paa Lærervirksomheden ved de Krigs-

ministeriet underlagte Skoler. Jeg troer, at
en saadan Udmærkelse, om den end slet ikke
medfører nogen Pensionsberettigelse eller Ind-
tægt — idet en Videnskabsmand efter 4 Aars
Virksomhed ved en saadan Skole som denne
bliver udnævnt af Kongen — ikke er ligegyldig.
Jeg sætter megen Priis paa, at denne
Bestemmelse bliver uforandret, og beder tillige
lagt Mærke til, at Cheferne for Underviisnings-
anstalterne udnævnes af Kongen. Denne Be-
stemmelse er der ikke foreslaaet nogen Foran-
bring i; men den er ganske i Samklang med
den anden nysnævnte, og jeg troer ikke, at vi
kunne tillægge Lærervirksomheden en for stor
Betydning. Det er af disse Grunde, at jeg
maa modsætte mig Hovedforslaget Nr. 16, som
er fremsat af Fleertallet.

Berg: Den Udtalelse, som vi hørte nu
af den høitærede Minister, har gjort det Ind-
tryk paa mig, ligesom adskillige andre af hans
Udtalelser, at, kan den høitærede Krigsminister
ikke gennemføre en ny Hærordning, ville vi
visnok komme til at vente længe, inden vi
faae en Krigsminister, der kan det; thi det
forekommer mig, at han i det Hele taget søger
at stille sig paa et moderat og imøbekommende
Standpunkt i mange Spørgsmaal ligeoverfor
Tinget. De Forslag, som den høitærede
Minister kunde gaae ind paa, ja, endogaa be-
stemt vilde fastholde, vare de aldeles væsentlige,
og de, han synes at have Noget imod, ere ikke
af særegen væsentlig Betydning. Men jeg skal
ikke omtale dem; jeg veed, at dette vil stee fra
den ærede Ordførers Side. Det Affnit, der
er til Forhandling, er et saa overordentlig
vigtigt Affnit, at man ikke kan skjænke det en
noksom betydningsfuld Opmærksomhed. Dette
vidner ogsaa den Debat om, som vi have været
Vidne til; det er en Debat, som jeg har inter-
esseret mig meget ved at høre. Det er nemt
at forstaae, at en fordums Elev af Højskolen,
en høitaget Militair som det ærede Medlem
for Bornholms 1ste Valgfreds (Fallefen), føler
sig saaret ved, at man rører ved en Anstalt
med dens nuværende Indretning som den mili-
taire Højskole, men jeg troer, at det ærede
Medlem just ikke gjorde sin Anskuelse nogen
væsentlig Tjeneste ved den Maade, hvorpaa